

ERASMUS + PROJESİ EKİM AYI BÜLTENİ

Happy Children's Build Self Confidence Through Games and Stories

YORUMLU ULUSAL ANLAMLI
KURUMSAL DEĞERLER

Happy Children's

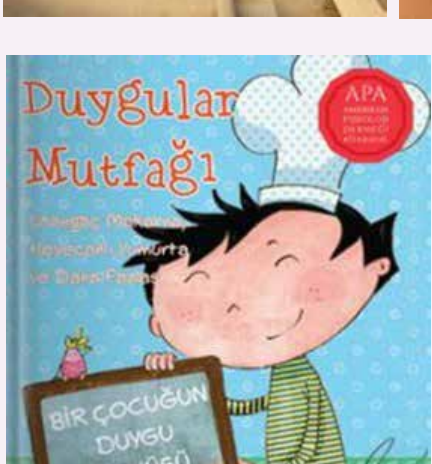

EKİM

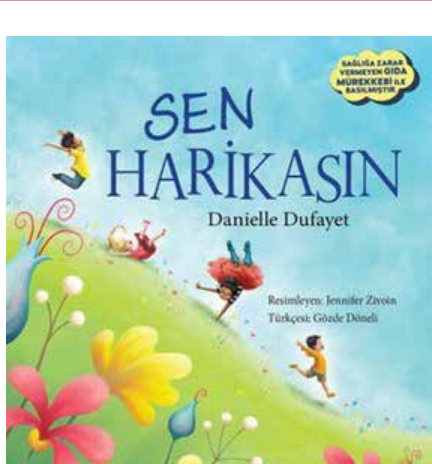
HAZIRLIK GRUBU

Geçen yıl başlayan ve bu yıl da devam eden "Happy Children's Build Self Confidence Through Games and Stories" isimli Erasmus+ projemiz için; ilk olarak Erasmus+ projemizin ortak ülkelerini hatırladık. Ardından Erasmus+ köşemizin için dünya haritası üzerinde ortak ülkelerimizi bulup boyadık. Yaptığımız "Pasaport" etkinliğinde her birimiz kendi pasaportumuzu oluşturduk ve ortak ülkelere bir yolculuğa çıktık.

Proje ortaklarımızı tanıdıktan sonra projemizde yer alan hikâyemizi okuduk. Hikâyemizin adı "Duygular Mutfağı" idi. Hiç utangaç bir spaghetti veya heyecanlı yumurta gibi hissettiğiniz oldu mu? Bu hikâye bize kendi duygularımızı anlamamızın bizim için ne kadar önemli olduğunu hatırlattı. Ne hissettiğimizi ve bununla nasıl başa çıkacağımızı aktardı. Karışık duyguların ve bunları yaşamamızın normal olduğunu anlamış olduk. Kitabın bize verdiği anahtar düşünce sayesinde, duygularımızı kontrol etmenin bizim elimizde olduğunu kavradık. Ardından hangi durumlarda nasıl hissettiğimiz ile ilgili bir oyun oynadık.

Mutfaka gidip kendi tarifimizi oluşturduk ve bu tarife uygun olarak atıştırmalığımızı hazırladık. Tariflerimiz de aynı bizim gibi eşsizdi. Mutfak etkinliği birçok becerimizi geliştirmeye yardımcı ederken aynı zamanda bir görevi başlamanızı ve bunu kendi başınıza bitirmenize fırsat vererek özgüven gelişimimize katkıda bulundu.

Ekim ayında "Sen Harikasin" isimli kitabımızı okuduk. Tüm hayatımızı birlikte geçirdiğimiz eşsiz ve özel bir kişi olduğunu öğrendik. Bu kişi elbette "Biziz". Hayat, sevdiğimiz insanlarla paylaştığımız zaman harikadır; ailemiz, arkadaşlarımız ve tabii ki kendimiz. Kendimizi neşelendirdiğimiz zaman dünya daha da eğlenceli hale gelir. Bu kitap bize, kendimizle nasıl sevgi dolu ve olumlu bir ilişki geliştirebileceğimizi anlattı.

Kitabımızın ardından "Sessiz Sinema" oyunu oynayarak sevdiğimiz şeyleri ve kendimize ait özellikleri arkadaşlarımıza anlatma fırsatı bulduk.

Ekim ayında "Ben Sandalye Değilim" isimli hikâyemizi okuduk. Hikâyemizin kahramanı olan zürafa ormandaki ilk gününde, diğer hayvanların onu sandalye olarak görmesinden dolayı çok şaşkındı. Hikâye boyunca kim olduğunu anlatmaya çalışırken başından eğlenceli olaylar geçti. Tüm bunlara rağmen cesaretini hiç kaybetmeden hayvan arkadaşlarına kim olduğunu anlattı. Sonunda da birçok arkadaş edinmiş oldu. Biz de cesaretimizi hiç kaybetmeden kim olduğumuzu, neleri sevdiğimizi-sevmediğimizi ifade etmenin ne kadar önemli olduğunu anlamış olduk. Bu anlamlı hikâyenin ardından sandalye oyunu oynayarak takım çalışması, sözsüz iletişim ve stratejik düşünme becerimizin gelişmesine katkı sağladık.

ERASMUS + PROJESİ KASIM AYI ETKİNLİKLERİ

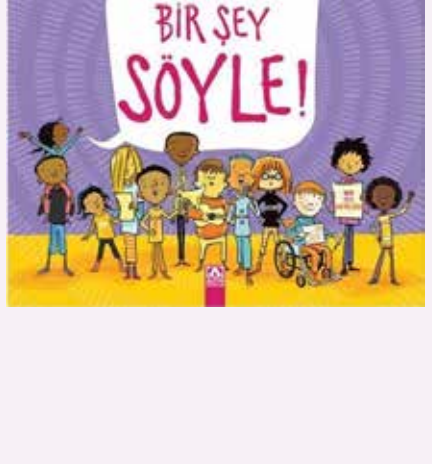

Kasım ayında aile çalışma takvimimizde yer alan "Kelime Oyunu" etkinliğimizi gerçekleştirdik. Etkinliğimizin öncesinde "Ben Yapamam, Çekinirim!" isimli kitabımızı okuduk. Kitabımızın kahramanı Çimen, yıl sonu gösterisinde sınıfın önünde bir şiir okuyacaktı, fakat bu durum onu çok tedirgin ediyordu. Bu durumu dedesiyle paylaştı ve dedesi ona bazı önerilerde bulundu. Dedesi ona zor bir durumla karşılaştığında vazgeçmemesini, başarana kadar denemesini ve kendisini rahat hissedince şeyler düşünmesini söyledi. Çimen de gösteri gününe kadar bu önerileri dikkate alarak çalıştı ve gösteri günü geldiğinde sahneye çıkıp şiirini okudu. Kahramanınız zor bir işi başarmış olmanın mutluluğunu yaşadı.

Biz de okuduğumuz kitaptaki gibi sınıfımızın önünde bir sunum yaptık. Sanat temamızla entegre ederek belirlediğimiz ilginç kelimeleri evde ailemizle birlikte araştırdık ve bu araştırmanın sonucunda afiş/poster gibi görseller hazırladık. Hazırladığımız bu görselleri okula getirdik. Sıra sıra arkadaşlarımıza sunduk. Böylece kendimizi grup önünde ifade etme fırsatını bulduk. Dinleyenlerden gelen soruları yanıtladık ve diğer arkadaşlarımızın sunumunu dinleyerek farklı kelimeleri de öğrenmiş olduk.

Duygularımızı farklı yöntemlerle ifade edebileceğimizi anlatan "Bir Şey Söyle" adlı kitabı okuduk. Kendimizi ifade etmek için mükemmel bir yol bulmak zorunda değiliz. Kelimelerle, sanatla, müzikle, şiirle, kesatimizde ya da sadece varlığınıza da kendimizi ifade edebiliriz. Kitabın da bize söylediği gibi; önemli olan kendimizi olduğumuz gibi ve içimizden geldiği gibi anlatmak. Kitabımızın ardından duyu heykelleri orff çalışmasını yaptık. Eşlerden biri seramik sanatçısı, diğeri ise kil hamuru oldu. Sanatçı rolündeyken; arkadaşlarımızın kollarına, başına, gövdesine, bacaklarına veya şekerlik gibi ve içimizden geldiği ifade etmede istediğimiz olumlu veya olumsuz duyguları gösterdik. Sıra sıra rollerimizi değiştirdik. Orff çalışmasının ardından etkinlik sırasında sanatçı ve heykel olduğumuzda ne hissettiğimiz ve hangisini canlandırmaktan daha fazla keyif aldığımız ile ilgili paylaşımlar buldum. Son olarak "insanlara kendinle ilgili ne söylemek istersin?" buluşması için artık materyallerle küçük heykeller yaptık ve bu heykellerimizi konuşturarak kendimizi ifade ettik.

"Küçük Bulut Pofini" ile kendi rengini beğenmeyen bir bulutun hikâyesini dinledik. Küçük Bulut Pofini gökyüzünde yolculuk ederken yeryüzünde gördüğü farklı renklerdeki hayvanlara çok özenir ve kendisini de beyaz yerine farklı renkte olmasını ister. Bu durum onu çok üzür. Derken bir gün rüzgar eser ve Küçük Bulut Pofini başka bir bulut arkadaşıyla çarpışır. Derken yağmur başlar ve ardından güneş açar. Gökyüzünde rengarenk bir gökkuşağı belirir. Küçük Bulut Pofini çok mutlu olur. Bu hikâyede olduğu gibi biz de birbirimizden farklı olduğumuzu biliyoruz. Farklı özelliklerimizi kabul edip mutlu olmak yine bizim elimizde.

Twister oyunu sayesinde, kendi özelliklerimizi ve yapmaktan hoşlandığımız şeyleri oyun oynayarak ifade etme fırsatı bulduk. Hem vücut farkındalığımızı artırdık hem de kendimiz ile ilgili özelliklerimizi twister halısı üzerinde bulup bedenimizi konumlandırdık.

